

PROGRAM Svjetlosne razglednice 2017 (filmski festival)

19:00

Ivan Faktor

— Sve bih ostavio ovdje

[2016, DV/DCP, 11']

“Sve bih ostavio ovdje: doline, brežuljke, ptičice iz vrta, ostavio bih zemlju i nebo, proljeće i jesen, ostavio bih ovdje puteve odlaska, večeri u kuhinji, posljednji zaljubljeni pogled, i sve gradske putokaze od kojih spopada jeza, ostavio bih ovdje gusti i mastan sumrak što pada preko zemlje, gravitaciju, nadu, čaroliju, spokoj, ostavio bih ovdje one voljene i bliske, sve što me dodirnulo, sve što me potreslo, fasciniralo i oduševilo, ostavio bih plemenite, ugodne, dobronamjerne, i demonski lijepe, ostavio bih pupajuće mladice, svaku pticu i postojanje, ostavio bih ovdje inkantaciju, zagonetku, daljine, neumornost, i trovanje vječnošću; ovdje bih ostavio ovu zemlju i ove zvijezde, zato što ništa ne bih odavde uzeo sa sobom, zato što sam pogledao u ono što dolazi i ništa mi odavde ne treba.” (László Krasznahorkai)

Dani hrvatskog filma 2017. – nagrada Oktavijan za najbolji eksperimentalni film

Boris Poljak

— Oni samo dolaze i odlaze

[2016, HD/DCP, 20']

Film prati jutarnja događanja na splitskoj plaži Bačvice. Rano u zoru, pre izlaska sunca, plaža postaje mesto neobičnog susreta. Iz obližnjih klubova i kafića, preko plaže, na putu kući, prolaze brojne grupice mladih ljudi. U isto vreme, na plažu počinju dolaziti stariji... samo šetaju, prolaze... dolaze i odlaze.

Međunarodni festival kratkometražnog filma u Oberhausenu 2017. – Prva nagrada žirija Ministarstva za porodicu, decu, mlade, kulturu i sport savezne države Severne Rajne-Vestfalije

Dani hrvatskog filma 2017. – nagrada Oktavijan za najbolji dokumentarni film; najbolja režija (Boris Poljak)

Vladislav Knežević

— Završni krug

[2017, DCP, 17']

Krajnje redukovana pokretljivost i napetost fizičkog tela postavljenog u napušteni industrijski pogon. U praznini prostora bez mašina ljudsko telo je u radnom taktu arhaične pulsacije. Spori i hiperkontrolisani pokreti pokušavaju da održe koheziju, ali otpadanje površinskih slojeva predstavlja nezaustavljivost procesa dematerijalizacije.

Pozicije tela ukazuju na kolektivno sećanje fizičkog ustrojstva stvari koje nestaju u intenzivnoj hladnoći calculusa. Traumatična pozicija telesnosti ogoljena je u kružnom, nezaustavljivom kretanju prema konverziji podataka materijalnog sveta. Većina tonskog segmenta filma kreirana je intervencijama na audio zapisu disanja za vreme izvođenja performansa bez prisustva publike.

20:00

Ana Hušman

— Plac

[2006, 16mm, 9']

Prilikom kupovanja namirnica na pijaci kupci koriste razna čulima kako bi procenili da li je voće i povrće uvezno ili domaće. Preferiranje domaćeg nad uveznim prisutno je kod svih kupaca bez obzira da li je zaista bolje i kvalitetnije i ono polazi iz dva argumenta: da kupovinom hrvatskih namirnica kupci pomažu razvoj hrvatske poljoprivrede, kao i da je domaće bolje jer je poznato i finije, ne uzimajući u obzir da nije pitanje da li je uvezno ili domaće već na koji je način uzgajano. Odlučuju se radije na kupovinu domaćih proizvoda već samo zato jer to je "naše, domaće, hrvatsko", a ne neko strano, spoljašnje ili nepoznato, koje se samim tim smatra lošijim i nekvalitetnijim.

Za izradu zimnice kupuje se isključivo domaće i poznato, te ga je potrebno preparirati i spremiti, kako bi bilo sigurno i očuvano, zaustavljeno u svom najboljem trenutku da bi trajalo celu zimu. U tom procesu potrebno je ukloniti sva strana tela, odabrati najlepše komade, one koji nisu oštećeni, te sve dobro očistiti da bi se zimnica sačuvala od kvarenja, da bi bila "sigurna".

— Ručak

[2008, 16mm, 16']

Pravila lepog ponašanja na koja nailazimo u priručnicima – bontonima za sebe kažu da pomažu ljudima u boljem međusobnom razumevanju i olakšavanju komunikacije, te nam omogućuju da se lakše i sa više samopouzdanja krećemo u društvu. Njima nas uče od rođenja, što je ujedno i jedini način da ih u potpunosti usvojimo. Svoj izvor ta pravila imaju u zapadnoj kulturi, a prema njihovom poštovanju lako je prepoznati ko je civilizovan a ko nije. Film se bavi običajima pri jelu i piću – specifično situacijom ručka, jer zajednički obrok je centralno mesto na kojem drugima pokazujemo svoju uglađenost i civilizovanost.

— Razglednice

[2013, HD, 23']

U nastavnom planu za hrvatski jezik i metodici podučavanja hrvatskog kao stranog jezika ističu se metode igranja uloga, igrokaza, izražajnog čitanja, insceniranja bajki,

kao i pisanja i čitanja razglednica. U kombinaciji s priručnikom za učenje hrvatskog jezika za strance i razglednicama poslatim iz Amerike u Hrvatsku, te su metode polazna tačka za improvizovane i performativne situacije u kojima učestvuju i profesionalni glumci i amateri.

— Volim te, Ines

[2017, DCP, 14']

Melodramska situacija o nemogućnosti odnosa, izvedena u televizijskom studiju koristi jezik i specifičnosti produkcijskih uslova proizvodnje TV serija, sapunica i drama, odnosno produkcije okarakterisane nazivom jeftine kulture, osnova je dramaturškog zapleta filma.

Prostor snimanja – virtuelni studio, televizijski green screen studio sa svega nekoliko rekvizita – i prostor dešavanja – dnevna soba generisana u 3D tehnologiji – omogućavaju da se filmski prostor uživo tokom snimanja tretira postupcima bližim montažnim zahvatima na filmu ili uređivanju teksta, da se materijal obrće, okreće, vrti u loop, ponovo vrati, potpuno izbriše, dekonstruiše u skladu sa potrebom izvedbe/kretanja protagonista ili zahtevima teksta. Repeticijom narativa i traženjima kompromisa bezuspešno se pokušava uspostaviti dijalog; umesto toga događa se govorenje bez slušanja, razrešenja situacije nema već sledi niz upornih i tvrdoglavih pokušaja koji svi vode na početak. Kao osnov konflikta, odnosno uputstvo za izvedbu koristi se citat Nikole Tanhofera o dvojnoj ili ukrštenoj osnovnoj svjetlosnoj poziciji.

21:00

— Razgovor Ane Hušman i Branislava Dimitrijevića

Teoretičar umetnosti Branislav Dimitrijević posle projekcije filmova razgovaraće sa Anom Hušman o njenom radu i specifičnim problemima njenog filmskog opusa.

Program se realizuje uz finansijsku podršku Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije, Hrvatskog audiovizualnog centra (HAVC) i medijsku podršku portala SEEcult.

Zahvaljujemo autorima, Vladislavi Vojnović, Dubravka Sekulić, Ani Vujanović, Stefan Ivančiću, Vanji Andrijević, Mislavu Vinkoviću, Miranu Juriću, Hrvatskom filmskom savezu, udrugi Domino i festivalu Perforacije, produkciji i distribuciji Bonobostudio.